

De vergissing

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren / Lezen voor Iedereen

www.eenvoudigcommuniceren.nl

www.lezenvooriedereen.be

De vergissing is het tweede deel in de spannende, twintigdelige reeks *BoekenBoeien*. In deze serie zijn woorden verwerkt uit de *Basislijst Schooltaalwoorden umbo*. Leerlingen maken zo spelenderwijs kennis met woorden die van groot belang zijn bij de schoolvakken biologie, economie, wiskunde, natuurkunde en mens & maatschappij. De reeks *BoekenBoeien* bevat alle 1600 woorden uit de *Basislijst Schooltaalwoorden umbo*, gemiddeld 80 woorden per deel. **In *De vergissing* staan woorden uit de categorie wiskunde en de categorie algemeen.**

De *Basislijst Schooltaalwoorden umbo* is samengesteld door het Instituut voor Taalonderzoek en Taalonderwijs Amsterdam (ITTA), onderdeel van de Universiteit van Amsterdam, in opdracht van Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling Amsterdam. Meer informatie: www.itta.uva.nl.

De serie *BoekenBoeien* is breed inzetbaar, en leent zich uitstekend voor zowel individueel als klassikaal en/of schoolbreed lezen. Drie keer per week twintig minuten lezen is voor leerlingen al voldoende om vooruitgang te boeken in leesvaardigheid en tekstbegrip.

www.boekenboeien.nl | www.boekenboeien.be

Naar een idee van Marian Hoefnagel en Helene Bakker

Tekst: Helene Bakker

Vormgeving: Uitgeverij Eenvoudig Communiceren

© Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Eerste druk: 2011

Tweede druk: 2013

Derde druk: 2020

Vierde druk: 2024

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 123 8

De vergissing

Helene Bakker

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Voorwoord

Welkom bij *BoekenBoeien*: twintig spannende boeken die lekker makkelijk lezen. *BoekenBoeien* is geen gewone boekenreeks, er is iets bijzonders mee aan de hand. In elk verhaal staan namelijk ongeveer 80 woorden uit de *Basislijst Schooltaalwoorden umbo*.

In de *Basislijst Schooltaalwoorden umbo* staan woorden die je nodig hebt om de lessen op school goed te snappen. En voor later zijn ze natuurlijk ook handig.

De schooltaalwoorden in dit boek staan *schuingedrukt*. Sommige woorden ken je misschien al. Of je begrijpt de betekenis zodra je de rest van de zin leest. Zitten er woorden tussen die je nog niet kent? Zoek dan de betekenis op in de woordenlijst. Die vind je op bladzijde 62.

In totaal bestaat de *Basislijst Schooltaalwoorden umbo* uit 1600 woorden. Ze zijn ingedeeld in zes categorieën: algemeen, wiskunde, biologie, natuurkunde, economie en mens & maatschappij. In *De vergissing* staan woorden uit de categorie wiskunde en de categorie algemeen.

Wist je dat lezen makkelijker wordt als je het vaak doet? Met drie keer twintig minuten per week merk je al een groot verschil. En *BoekenBoeien* bestaat uit maar liefst twintig verhalen. Dus mogelijkheden genoeg om te oefenen.

1

Jansen loopt de klas door. Hij deelt de proefwerken uit.

Kim voelt zich rot. Ze heeft vast weer een *onvoldoende*.

Jansen komt steeds dichterbij. En ja hoor, daar zegt hij het al: 'Kim, een 3. Jammer meid, maar zo ga je niet over. Ik moet dit cijfer echt *meetellen* voor je rapport.'

Kim baalt. Wat een ramp.

'Kom na de les maar even bij me, Kim.

Dan bespreken we hoe het verder moet.'

Ook dat nog. Daar gaat mijn pauze, denkt Kim.

Die stomme leraar. Dat stomme vak.

Was ze maar net zo knap als Alice.

Alice die naast haar zit. Die haalt altijd voldoende.

Of Timo. Die is echt knap. Die hoeft nooit iets voor wiskunde te doen. Het komt hem zomaar aanwaaien.

Kim kijkt naar Timo. Leuke jongen, vindt ze, maar wel druk. Geen moment zit hij stil.

Je kunt wel altijd lachen met hem.

Ze zit heel vaak achter hem.

En als hij zich dan omdraait, ziet ze zijn ogen schitteren van pret.

Ze droomt nog even verder over Timo. Hij is groot en sterk. Geen wonder, want hij traint zich rot.

Elke ochtend om zes uur ligt hij in het Maasbad.
En ook na schooltijd gaat hij vaak nog zwemmen.
Afen toe heeft ze hem al in de krant zien staan als
hij een wedstrijd heeft gewonnen.
Hij wil echt de beste zwemmer van Nederland
worden.

2

De bel voor de pauze is gegaan. De klas is leeg, op Kim en Jansen na.

‘Zo Kim, wat vind je er zelf van?’ Jansen kijkt haar vragend aan.

Kim voelt dat haar ogen nat worden. Maar ze wil niet huilen.

Ze slikt haar tranen weg en fluistert dan:

‘Vreselijk, meneer. Ik haal altijd alles door elkaar. *Breuken, procenten, vermenigvuldigen, delen.*’

‘Dan doe je toch gewoon een jaartje over, meid.’

‘Nee, alsjeblieft niet, meneer. Voor geschiedenis krijg ik de *uitslag* nog van een *toets*.

Ik *schat* dat ik die goed heb gemaakt en dat ik weer voldoende sta.

Dan hoef ik toch niet op wiskunde te blijven zitten?’

‘Hoe komt het, denk je, dat je wiskunde zo moeilijk vindt?’, vraagt Jansen.

‘We hebben zo’n rotboek’, zegt Kim. ‘Er wordt niets in uitgelegd.

En het *werkboek* is ook zo stom. Alle soorten sommen staan door elkaar.

Ik vind het echt een slechte *methode*.’

‘Maar waarom steek je je vinger dan niet op als je iets niet snapt?’

Kim weet wel waarom ze nooit om *uitleg* vraagt.

Ze hoort vaak niet eens wat Jansen zegt. Ze kan haar gedachten niet bij wiskunde houden.

Maar dat durft ze niet te zeggen.
Ze hakkelt: 'Ik b-b-ben b-b-bang dat iedereen me
uitlacht.'
En ook dat is waar.

'Ik geef je nog één kans', zegt Jansen dan.
Dat had Kim niet verwacht. Ze kijkt hem opgelucht
aan.
'Je mag dit proefwerk volgende week overdoen.
Maandag het eerste uur in mijn lokaal.
Het gaat dus om *paragraaf* 4, breuken. Zorg dat je
snapt hoe je breuken vermenigvuldigt
en hoe je kunt delen door breuken.
Als je het moeilijk blijft vinden, dan is er vast wel
iemand die jou wil helpen.'

Timo, denkt Kim meteen. Haar wangen worden
rood.
'Ik ga mijn best doen', zegt ze.

3

Het volgende uur hebben ze Engels. Kim zit weer achter Timo en naast Alice.

‘En?,’ vraagt Alice, ‘wat zei Jansen?’

‘Ik mag het proefwerk overdoen’, fluistert Kim. Ze fluistert het zo hard mogelijk. Ze hoopt dat Timo hoort wat ze zegt. En dat lukt. Timo draait zich om.

‘Overdoen bij Jansen?’, zegt hij verbaasd. ‘Hoe is je dat gelukt? Die vent is zo streng.’

‘Nou, dat viel mee. Hij snapt best dat we een rotboek hebben waar ik niets uit leer. Hij zei dat iemand me ...’

‘Kim en Timo, wat zitten jullie daar te smoezen? Geheimpjes?’

De stem van mevrouw Dam klinkt geërgerd.

‘Top secret, miss’, reageert Timo meteen.

Kim wordt knalrood. Ze voelt dat de hele klas naar haar en Timo kijkt. Timo draait zich weer terug en zegt met een vinger voor z’n mond ‘sssst’.

Iedereen lacht, zelfs mevrouw Dam.

Alleen Kim niet, die is nog roder geworden.

Maar ze weet nu zeker dat ze Timo gaat vragen om haar te helpen met wiskunde.

‘Ik help je wel, hoor’, fluistert Alice even later.

Kim schudt nee met haar hoofd en ze wijst naar Timo. Alice snapt wat Kim van plan is. Ze lacht en steekt haar duimen op.

4

Kim racet op haar fiets naar huis. Ze heeft nog nooit zo hard gefietst.

Tien minuten eerder dan normaal is ze er.

Ze wil even iets anders aantrekken en zich een beetje opmaken.

En dan ... naar Timo.

Ik wil je best helpen, heeft hij gezegd. Maar om vijf uur moet ik trainen, dus voor die tijd moet je bij me zijn.

Hé, de gordijnen zijn nog dicht.

Ze ziet het als ze haar fiets neerzet tegen het huis.

Mam heeft de gordijnen zeker vergeten vanmorgen, denkt ze.

Ze doet de voordeur open en wil de kamer ingaan als ze ineens iets hoort.

Met de deur naar de kamer al halfopen blijft ze staan. Haar hart bonst.

Het is een beetje donker in de kamer en de computer staat aan.

Ze ziet haar broer Stef. Die is bezig zijn broek dicht te doen.

Maar voor hij zijn gulp dicht heeft, zet hij eerst vlug de computer uit.

Gatverdamme, schiet door haar heen, porno.

Ze wil zien waar hij naar heeft gekeken. Ze loopt naar binnen, maar hij houdt haar tegen.

‘Jezus man, viezerik’, zegt ze. ‘Kijk jij naar porno? Zit je hier in onze huiskamer naar blote vrouwen te kijken?’

Stef duwt haar achteruit, de gang op.

‘Echt niet!’, zegt hij en hij kijkt zijn zus boos aan.

‘Je liegt’, zegt zij. ‘Ik heb het wel gezien.’

‘Echt niet’, zegt hij nog een keer.

Maar zijn gezicht wordt nu wel erg rood.

Kim begint te giechelen.

‘Betrap!’ roept ze uit. ‘Ik heb je betrapt. En je liegt. Je bent knalrood.’

Stef duwt Kim verder de gang in.

‘Je zegt niks, hoor’, sist hij. ‘Als je erover begint, zal ik eens wat over jou zeggen.’

Al dat geslijm van jou op school. En ik weet het wel, hoor. Je blijft zitten.’

‘Oké, oké. Ik zeg niks. Maar laat me los, lul. Ik wil naar mijn kamer.’

5

Kim staat voor de spiegel. Ze wil er mooi uitzien voor Timo.

Ze maakt haar wimpers zwart en doet blauwe oogschaduw op.

Dan trekt ze haar nieuwe blauwe T-shirt aan.

'Sexy shirtje', zei haar broer toen ze het voor het eerst aanhad.

'Jij ook altijd met je seks', had ze gezegd.

Ze weet nu dat hij daar inderdaad mee bezig is.

Zij niet. Nou ja, misschien wel een beetje als ze aan Timo denkt.

Ze zou best willen zoenen met hem. Maar seks ...

Een halfuur later zit ze naast Timo op zijn bed.

Hij heeft zijn trainingspak al aan, klaar om naar het zwembad te gaan.

'Je snapt breuken niet zo goed, hè', zegt hij.

'Let op! Als je een gebroken been hebt, heb je een breuk.'

Hij staat op en loopt hinkend op één been door de kamer.

'Ik kan ook op mijn handen lopen. Kijk maar.'

Met een zwaai staat Timo ondersteboven op zijn handen. En als een echte acrobaat loopt hij op zijn handen heen en weer.

'Ik zat vroeger op turnen', legt hij uit als hij weer gewoon rechtop staat.

‘Ik kan op vier eh ... dingen, eh ... ledematen lopen.
Maar met een gebroken been, doet één van de vier,
oftewel een *kwart* het niet.

En als een kwart het niet doet, wat dan?’

Hij kijkt Kim lachend aan. Ze snap niet wat hij
bedoelt.

‘Dan moet ik naar het ziekenhuis’, schatert hij.

‘En als jij ook een breuk hebt?’, zegt hij terwijl hij
zijn hand op haar schouder legt.

Kim lacht nu ook. ‘Dan moet ik ook naar het
ziekenhuis’, zegt ze.

‘Ja, dan kom jij *erbij*.’

Ze kijken elkaar aan, hun hoofden dicht bij elkaar.

Kim voelt kriebels in haar buik en haar hart bonst.

Ze zou hem *ontelbaar* veel zoenen willen geven,
maar ze houdt zich in.

En dan zegt Timo: ‘Mooie blauwe ogen heb je’, en hij
springt op.

‘Nu serieus’, roept hij uit. ‘Rekenen!’

6

Een kwartier lang zijn ze bezig met *vereenvoudigen* van breuken. Op het bed, naast elkaar.

Tien twaalfde

De tien en de twaalf zijn *even* getallen. Ze zijn allebei *deelbaar* door twee. Die twee noem je de grootste gemene *deler*. Deel je de tien en de twaalf door twee, dan is de *uitkomst* vijf zesde. En die breuk is eenvoudiger dan tien twaalfde.

Negen zesde

Negen is niet deelbaar door twee. Daarom is het een *oneven* getal. Negen is net als zes wel deelbaar door drie. Drie is de grootste gemene deler. De uitkomst is drie tweede.

Na een kwartier kan Kim het, zonder fouten. 'Ik stop ermee', zegt Timo. 'Ik moet zwemmen.' Hij staat op en trekt Kim overeind. Dan vraagt hij of ze de volgende dag meegaat naar het zwembad. Lekker op een bankje buiten zitten. Voordat hij gaat trainen heeft hij tijd genoeg. 'Ik kan daar net zo goed uitleggen hoe je breuken vermenigvuldigt. Doe je het?', vraagt hij. 'Ja, graag.' Kim kijkt hem stralend aan.

7

Kim staat in een kleedhokje.
Ze twijfelt: bikini of zwempak. Haar bikini is net nieuw. Maar als ze zit, heeft ze van die vetrolletjes in haar middel. Dat ziet er niet uit.

In haar zwempak stapt ze naar buiten.
Ze loopt gauw op een leeg bankje af en gaat zitten.
Timo is er nog niet.
Ze doet haar tas open en controleert of haar kladblok en pennen erin zitten.

Dan kijkt ze om zich heen of ze hem ziet.
Nee. Ze ziet wel veel mensen die liggen te zonnen.
Sommigen zijn al behoorlijk bruin. Een paar vrouwen liggen bijna in hun blote billen.
Die hebben zo'n tangaslipje aan. Geen gezicht, vindt ze.
Zou Timo dat mooi vinden?
Haar broer natuurlijk wel. Stef denkt altijd aan billen en aan borsten.

Bijna had ze hem gisteren verraden.
Hun moeder was boos geweest omdat niemand boodschappen had gedaan.
Ze had een lijstje in de keuken gelegd voor wie het eerste thuis was.
Stef was dat, maar die had het lijstje niet gezien.
En zij had het ook niet gezien. Zij was niet eens in de keuken geweest.

Ze had verteld over Timo en de bijles die ze kreeg.
Toen was haar moeder uitgevallen tegen Stef.
‘Wat heb jij dan de hele middag uitgespookt?’, zei ze. ‘Waar was je?’
En toen tegen haar: ‘Weet jij waar hij was?’
Nee, had Kim geschud, terwijl ze Stef strak aankeek.

Vergeleken met haar broer, is Timo heel gewoon.
Timo is een leuke jongen. Die is niet zo met seks bezig, denkt Kim.
Daar heeft hij geen tijd voor. Hij moet altijd trainen.

En dan ziet ze Timo, in zijn zwembroek. Ze voelt de kriebels in haar buik.
Wat een brede schouders, wat ziet hij er stoer uit!
Hij doet een deur achter zich dicht en kijkt om zich heen.
Hé, denkt ze. Is dat niet de deur van de dameskleedkamers?
Ze gaat staan en zwaait.
Dan ziet hij haar en loopt naar haar toe.
Hij legt een arm om haar schouders en zegt:
‘Sorry dat ik laat ben. Laten we gauw beginnen.’

8

Timo's arm ligt allang niet meer om haar schouders, maar Kim voelt hem nog steeds.
Een fijn gevoel is het.

Ze moet nu opletten, want Timo legt iets uit.
'Het *product* van breuken', zegt hij als een strenge meester. 'Je weet toch wel wat een product is?'
Ja, dat weet ze wel.
'Boter en kaas en zo', antwoordt ze. 'Dingen die worden geproduceerd.'
'Nee, joh. Ik heb het over rekenen. Een product is hetzelfde als een keersom.

Schrijf maar eens op: twee *maal* een kwart.'
Kim schrijft braaf: $2 \times \frac{1}{4}$.
'En,' vraagt Timo, 'hoeveel is dat?'
'Twee maal één is twee en twee maal vier is acht', *berekent* Kim hardop.
'Dus twee achtste.' Ze schrijft op: $\frac{2}{8}$.
'O, en dat kun je vereenvoudigen. Ik *kom uit op* één vierde.' Ze schrijft op: $2 \times \frac{1}{4} = \frac{2}{8} = \frac{1}{4}$.
'Dommerd', hoort ze zachtjes in haar oor.
'*Ga eens na* wat er staat.'
Ze kijkt en kijkt nog eens naar wat ze net heeft opgeschreven. En dan ziet ze dat het niet klopt.
'Ja, dom. Twee keer een kwart kan nooit een kwart zijn.'

'Denk jij na over de *oplossing*, dan haal ik wat te drinken. Je kunt *kiezen uit* thee of iets fris.'

Timo staat op en kijkt haar vragend aan.
Kim wil thee. 'Dat neem ik ook', zegt Timo.

Ze ziet hem langs de zonnewei lopen in de richting van de kantine.
Hij loopt hard door, zonder naar de meisjes te kijken die daar liggen.
Een groepje meiden kijkt wel naar hem. Ze lachen en wijzen.
Maar hij heeft niks door.
Ineens staat hij stil.
Hij kijkt om zich heen en loopt richting de dameskleedkamers, kijkt nog een keer om zich heen en schiet naar binnen.